

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over identifikation af sigtede og dømte i pressen

Pressenævnets afvejning af almen interesse, uskyldsformodning og resocialisering i retsreportagen

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 52 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressens identifikation af sigtede, tiltalte og dømte er et af de mest velbelyste områder i Pressenævnets praksis. Retsgrundlaget er generalklausulen om god presseskik i medieansvarslovens § 34, stk. 1, som udfyldes af de presseetiske retningslinjer – navnlig punkt B.1 om personlig anseelse og privatlivets fred, punkt C.1, C.3 og C.6 om retsreportagen samt punkt D.1 (tidligere punkt B.8) om efterfølgende at hindre tilgængeligheden af belastende oplysninger. Oversigten kortlægger, hvad Pressenævnet konkret lægger vægt på: hvornår en person overhovedet anses for identificeret, hvornår almen interesse berettiger navngivning, hvilken vægt mediets egen faste linje har, og hvornår hensynet til resocialisering efter mange år vender afvejningen. Emnet dækker presseetikken – ikke rettens navneforbud, som behandles under [navneforbud](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet kræver, at identifikation af en sigtet eller tiltalt kan begrundes i en almen interesse; foreligger den ikke, bør navn eller anden identificering udelades, jf. de presseetiske retningslinjers punkt C.6.
- 02** Pressenævnet accepterer angivelse af alder, køn, bopælsby og erhvervsmæssigt virke, når oplysningerne kun kan identificere den omtalte for personer, der i forvejen har kendskab til sagen.
- 03** Pressenævnet vurderer alene de identificerende oplysninger, mediet selv har offentliggjort – identifikation, der først opstår ved tredjemands deling eller ved forhåndskendskab, udløser ikke kritik af mediet.
- 04** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om mediet har fulgt sin egen faste, saglige linje for navngivning; en afvigelse fra egen offentliggjorte praksis udløser kritik, også når den skyldes en fejl.
- 05** Pressenævnet afviser krav om sletning eller anonymisering af ældre straffesager, når kriminaliteten er grov og straffen lang – sagens alvor og straffens længde forlænger den periode, hvor oplysningerne må forblive tilgængelige.

- 06 Pressenævnet kræver ikke tidsubegrænset tilgængelighed: efter 16 år har nævnet kritiseret medier for at fastholde søgbarheden på navnet for en person, der hverken var offentlig person eller indtog en fremtrædende stilling.
- 07 Pressenævnet tillægger det væsentlig vægt, om den omtalte havde en særligt betroet eller fremtrædende stilling, og om forholdet blev begået i den stilling.
- 08 Pressenævnet kræver, at et medie, der er bekendt med en verserende anmodning om navneforbud, selvstændigt afholder sig fra identificerende omtale – uafhængigt af om retten endnu har taget stilling.
- 09 Pressenævnet accepterer, at pligten til at følge en omtalt straffesag til dørs opfyldes ved en tydelig opdatering øverst i den oprindelige artikel frem for en selvstændig ny artikel.
- 10 Pressenævnet afviser klager fra personer, der ikke selv er omtalt, afbildet eller identificeret – retlig interesse er en ufravigelig betingelse for realitetsbehandling.
- 11 Pressenævnet kan hverken tilkende erstatning, tage stilling til overtrædelse af straffeloven eller håndhæve databeskyttelsesreglerne; det hører under domstolene og Datatilsynet.
- 12 Pressenævnet foretager ikke egentlig bevisførelse – ved modstridende partsforklaringer om faktum udtaler nævnet ikke kritik.

Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven og de presseetiske retningslinjer om retsreportage

§ 1

Pressenævnets prøvelse af identifikation i kriminalsager hviler på én materiel norm: [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#), hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Normen gælder for de massemedier, der er opregnet i [Medieansvarsloven § 1](#) – periodiske skrifter, DR/TV 2 og de elektroniske nyhedsmedier, der er omfattet af § 1, nr. 3.

Generalklausulen er bevidst udformet som en retlig standard, der udfyldes af nævnets egen praksis. Af forarbejderne til medieansvarsloven fremgår:

Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik.

og videre:

Klageorganets praksis vil herefter være et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper, som er grundlaget for generalklausulens norm »god presseskik«.

Det er derfor Pressenævnets egen praksis – ikke lovteksten – der bærer retstilstanden på dette område.

De retningslinjer, nævnet konkret anvender i identifikationssager

•

Punkt B.1 – det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, og privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale.

- **Punkt C.1** – de almindelige presseetiske retningslinjer gælder også for retsreportagen.
- **Punkt C.3** – retsreportagen bør være objektiv, og mediet skal tilstræbe en kvalitativt ligelig gengivelse af anklagemyndighedens og forsvarrets synspunkter.
- **Punkt C.6** – der bør i videst muligt omfang følges en klar saglig linje for, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne nævnes; en sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for offentliggørelse.
- **Punkt D.1** (indtil 1. januar 2024: **punkt B.8**) – tilgængeligheden af tidligere offentliggjorte følsomme eller private oplysninger kan efter anmodning hindres ved afindeksering, anonymisering eller afpublicering, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

Skiftet fra punkt B.8 til punkt D.1 skyldes de retningslinjer, Danske Medier og Dansk Journalistforbund vedtog i efteråret 2023 med ikrafttræden 1. januar 2024. Nævnet afgør efter det regelsæt, der gjaldt, da anmodningen blev rettet til mediet – i [narkosagen mod Folketidende](#) blev sagen således afgjort efter punkt B.8, fordi anmodningen var indgivet den 21. november 2023.

Den bredere retspolitiske ramme er beskrevet i **Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020, del 2**, der bl.a. gennemgår Pressenævnets rolle som uafhængigt tvistorgan og nævnets sammensætning efter [Medieansvarsloven § 41](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 1](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 41](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet

22.08.2024

Pressenævnets prøvelseskompetence – og hvad nævnet ikke kan prøve

§ 2

Efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#) træffer Pressenævnet afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om et medie er forpligtet til at bringe et genmæle efter [Medieansvarsloven § 36](#). Kompetencen er gentaget i [forretningsordenens § 3](#).

Uden for kompetencen falder konsekvent:

- Erstatnings- og godtgørelseskrav. I [retsreportagen om voldssagen mod en butiksindehaver](#) fastslog nævnet udtrykkeligt, at spørgsmålet om overtrædelse af straffelovens bestemmelser og klagerens eventuelle ret til erstatning hører under domstolene.
- Overtrædelse af straffeloven, herunder ærekrænkelse. I [sagen mod Folketidende om nabokonflikten](#) præciserede nævnet, at krav om godtgørelse for injurier henhører under domstolene.
- Databeskyttelsesretten. I [sagen om den bortviste direktør](#) og i [gårdejersagen](#) henviste nævnet spørgsmål efter databeskyttelseslovgivningen til Datatilsynet eller domstolene.
- Om mediet har overholdt sine egne interne etiske regelsæt som selvstændigt regelsæt. I [chikanedomssagen mod Fyens Stiftstidende](#) afviste nævnet at vurdere, om mediets interne retningslinjer var overholdt. Som vist nedenfor inddrages mediets faste linje derimod som et *presseetisk* kriterium under punkt C.6.

Retlig interesse er en ufravigelig betingelse. Formanden afviser efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2](#) klager fra personer uden retlig interesse. I [klagen over omtalen af en drabssigtet](#) blev en fritidsjournalists principielle interesse i sløringspraksis afvist, fordi han ikke selv var omtalt eller afbildet. Samme resultat i [klagen over dækningen af en politianmeldelse mod en kommunalpolitiker](#). I [behandlingsdomssagen mod Sjællandske Nyheder](#) fandt nævnet, at den dømte havde retlig interesse, mens hans familiemedlemmer – uanset et sjældent efternavn – ikke havde en tilstrækkelig direkte, væsentlig og individuel interesse.

Redigeringsretten sætter grænsen for prøvelsesintensiteten. Nævnet gentager systematisk, at redaktøren som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad der bringes, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede. Prøvelsen er derfor ikke en fuld efterprøvelse af de redaktionelle valg, men en rimelighedskontrol af, om grænsen for god presseskik er overskredet.

Endelig er nævnet ikke en bevisinstans. I [hælerisagen mod Sjællandske Nyheder](#) havde parterne afgivet modstridende oplysninger om værdien af hælervarerne; på grund af de begrænsede muligheder for bevisførelse kunne nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der var rigtig, og udtalte derfor ikke kritik. Bevisrisikoen for et bestridt faktum bæres altså reelt af klageren.

En ikke-konsolideret ændring har betydning for kredsen af medier under nævnet: ved ændringsloven af 28. december 2018 blev [Medieansvarsloven § 8](#) suppleret, så elektroniske nyhedsmedier med redaktionel produktionsstøtte eller projektstøtte automatisk omfattes af loven uden anmeldelse. Ændringen trådte i kraft 1. januar 2019, men er endnu ikke rullet ind i lovbekendtgørelsen fra 2014.

LOV	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 36	Medieansvarsloven § 43, stk. 1-3
PRAKSIS	Pressenævnet · Afvisning af klage fra borger over dækning af politianmeldelse mod kommunalpolitiker 13.12.2025 Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom 31.10.2024 Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag 20.09.2024 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri 22.06.2024 Pressenævnet · Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør 26.10.2023 Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej 10.10.2023 Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte 21.12.2019 Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet 17.09.2019 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikel om drabssigtet grundet manglende retlig interesse 02.07.2019		

Identifikationstesten: hvornår er den omtalte overhovedet identificeret?

§ 3

Før nævnet overhovedet når til afvejningen mellem almen interesse og privatliv, afgør det, om mediets oplysninger *kan tjene til identifikation*. Testen er konsekvent formuleret negativt: oplysningerne må ikke kunne identificere den omtalte, **medmindre man i forvejen havde kendskab til**, at klageren var den pågældende.

I [hælerisagen](#) formulerede nævnet standarden således:

Pressenævnet finder, at Sjællandske Nyheders omtale ikke kan anses for at indebære en krænkelse af [Klager]s privatliv. Nævnet har lagt vægt på, at Sjællandske Nyheders angivelse af [Klager]s alder, køn og bynavn for det omtalte lagerrum, ikke kan tjene til identificering af ham, medmindre man i forvejen havde kendskab til, at [Klager] var den dømte person.

Mønstre i praksis:

Oplysninger bragt af mediet	Sag	Resultat
Alder, køn, bynavn	Hæleri, Sjællandske Nyheder (2024)	Ikke identificerende
Alder, køn, erhverv (butiksindehaver), bynavn	Vold i Facebook-gruppe, Fyens Stiftstidende (2024)	Ikke identificerende
Alder, bopælsby (ca. 14.000 indb.), uddannelsesønske	Bedrageri med luksusure, Helsingør Dagblad (2026)	Ikke identificerende
"En beboer på [vejnavn]" i en lille landsby	Nabokonflikt, Folketidende (2019)	Ikke identificerende for den brede offentlighed
"En bornholmsk ejendomsmægler", omtalt som "NN"	Ejendomsmægler, Bornholms Tidende (2019)	Ikke identificerende for offentligheden

To underprincipper har afgørende betydning for udfaldet:

- Kun mediets egne oplysninger tæller.** I voldssagen mod butiksindehaveren bemærkede nævnet udtrykkeligt, at vurderingen af, om oplysninger kan tjene til identifikation, alene angår de oplysninger, det indklagede medie selv har offentliggjort. Klagerens argument om, at den forurettede havde delt artiklen i Facebook-grupper og understreget, hvem der var omtalt, kunne derfor ikke føre til kritik af mediet.
- Efterfølgende afhjælpning tæller med.** Samme sted lagde nævnet vægt på, at mediet efter klagerens henvendelse havde opdateret artiklen, så forretningens beliggenhed blev angivet ved landsdel i stedet for by.

Nævnet er dog opmærksomt på, at *kombinationen* af detaljer kan tippe vurderingen. I [artikelserien om tvangsfjernelsen i Jammerbugt](#) bemærkede nævnet, at det havde været mest hensigtsmæssigt at udelade det præcise antal børn for at mindske identifikationsrisikoen – men fandt samlet, at den almene interesse i omtalen af kommunens injuriesøgsmål vejede tungere. Tilsvarende blev i [den anonymiserede omtale af en Facebook-"like"-sag](#) lagt vægt på, at identifikation var begrænset til personer med forhåndskendskab til den konkrete kommentartråd.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet frikender medie for identifikation i sag om bedrageri med luksusure	20.02.2026
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag	20.09.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	22.06.2024
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet	17.09.2019
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over identifikation og dækning af sag mod ejendomsmægler	25.06.2019

§ 4 Hvad Pressenævnet lægger vægt på, når navnet faktisk bringes

Når mediet har identificeret personen ved navn eller billede, foretager nævnet en samlet afvejning under punkt C.6 og B.1. Praksis viser et fast sæt af kriterier, som gentagne gange afgør udfaldet:

- **Sagens karakter og grovhed.** Nævnet udtaler generelt, at omtale af straffesager har offentlig interesse. Jo grovere forholdet er, desto stærkere står identifikationen.
- **Straffens længde.** I [sagen om den tidligere generalkonsul](#) – 16 års fængsel for indsmugling af ca. 700 kilo ketamin – indgik straffens længde udtrykkeligt i begrundelsen.
- **Særligt betroet eller fremtrædende stilling.** Nævnet lagde i samme sag vægt på, at klageren havde indtaget en fremtrædende stilling i samfundet som generalkonsul, der i forhold til offentligheden må anses for særlig betroet.
- **Sammenhæng mellem forholdet og stillingen.** I [sagen om kommandørkaptajnen og stripklubben på Malta](#) var det afgørende, at det strafbare forhold blev begået, mens klageren bestred en ledende stilling i Forsvaret og var i tjeneste.
- **Tidligere offentlig eksponering.** I [straffesagen mod en psykolog](#) lagde nævnet vægt på, at tiltalens karakter gav sagen klar almen interesse, at klageren tidligere havde været eksponeret i medierne, og at der ikke var nedlagt navneforbud.
- **Relevant sammenhæng mellem den identificerende oplysning og sagen.** Om det tidligere navn i generalkonsul-sagen udtalte nævnet:

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at angivelsen af [Klager]s tidligere navn, som han havde på tidspunktet for forholdene, som dommen omfatter, har en relevant sammenhæng med omtalen af hans straffedom, og at angivelsen af det tidligere navn i den konkrete sammenhæng ligger inden for rammerne af redaktørens redigeringsret.

- **Aktualitet.** I [tiltalen mod en erhvervsmand for skyldnersvig](#) angik afvejningen netop tiltaltes ret til anonymitet inden domfældelse over for den almene interesse i alvorlige økonomiske kriminalitetsanklager og ledelsesansvar i konkursforløb; nævnet fandt intet grundlag for kritik.

At en verserende anke ikke i sig selv afskærer identifikation, fremgår af [dokumentarsagen om våbenmekanikeren](#), hvor TV 2 navngav og viste portrætbillede af en mand, der i byretten var idømt 7½ års fængsel og havde anket til frifindelse. Nævnet lagde vægt på sagens grove karakter og den store offentlige interesse for ulovlig våbenhandel – og på, at mediet loyalt havde oplyst om anken, hvilket sikrede en objektiv retsreportage efter punkt C.3.

Omvendt kan omtale af en *tidligere* straffedom i en ny sammenhæng udløse kritik på andre punkter end selve identifikationen: i [sagen mod Licitationen](#) fandt nævnet, at omtalen af en bestikkelsesdom havde relevant sammenhæng med artiklens emne om ledelsesændringer, men kritiserede mediet for utilstrækkelig forelæggelse, fordi det ikke havde oplyst klageren om, at straffedommen ville være et centralt element, og fordi fristen på få timer gjorde forelæggelsen illusorisk.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over navngivning af svindeltalt erhvervsmand i landsdækkende avis	28.05.2025
	Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender identifikation af våbenmekaniker i dokumentar om ulovlig våbenhandel	02.05.2023

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Licitationen for manglende forelæggelse af oplysninger om straffedom	29.04.2023
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over navngivning og dækning af straffesag mod psykolog	24.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af krav om anonymisering i digitale nyhedsarkiver efter straffedom	26.06.2019

Mediets egen faste, saglige linje som selvstændigt vurderingskriterium

§ 5

Det mest karakteristiske træk ved Pressenævnets nyere praksis om navngivning er, at nævnet ikke selv opstiller en tærskel for, hvornår navne må nævnes – men prøver, om mediet har **fulgt sin egen klare saglige linje**. Punkt C.6 kræver netop, at der "i videst muligt omfang" følges en klar saglig linje for, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne nævnes.

Når linjen følges, udtales ikke kritik. I [generalkonsul-sagen](#) havde JydskeVestkysten en offentliggjort praksis om at nævne navne, når dommen lyder på mindst et års ubetinget fængsel, og efter dom i første instans:

Nævnet har lagt vægt på, at JydskeVestkysten i den konkrete sag har fulgt mediets faste praksis om at nævne navn på den dømte, når dommen er på mindst et års ubetinget fængsel og efter dom i første instans, som er tilfældet i den omtalte straffesag. JydskeVestkysten har derved i den konkrete omtale fulgt en klar saglig linje for omtale af navne på dømte personer i overensstemmelse med de presseetiske retningslinjer punkt C. 6.

Når linjen brydes, udtales kritik – også ved fejl. I [behandlingsdomssagen](#) havde Sjællandske Nyheder en intern regel om navngivning ved ubetinget fængsel på to år eller derover og en fast praksis om **ikke** at navngive personer, der idømmes behandlingsdomme. Mediet nævnte alligevel den dømtes fulde navn 20 gange i en artikel om en dom til psykiatrisk anbringelse og erkendte selv fejlen. Nævnet udtalte kritik:

Pressenævnet finder, at offentliggørelsen af [Klager]s navn i forbindelse med omtalen af hans anbringelsesdom er en tilsidesættelse af god presseskik. Nævnet har lagt vægt på, at Sjællandske Nyheder i den konkrete sag ikke har fulgt mediets faste praksis om ikke at nævne navn på den dømte i sager, hvor personen idømmes en behandlingsdom ... Sjællandske Nyheder har derved ikke i den konkrete omtale fulgt en klar saglig linje for omtale af navne på dømte personer i strid med de presseetiske retningslinjer punkt C. 6.

At mediet efterfølgende havde fjernet navnet og indsat en beklagelse, afværgede ikke kritikken – men de øvrige klagepunkter om sensationspræget stil, gengivelse af tatoveringer, adfærd og en tidligere dom førte ikke til kritik, da valg og fravalg lå inden for redigeringsretten og parternes synspunkter var ligeligt gengivet.

Praktisk konsekvens: For medierne er den sikreste vej gennem en klage at kunne dokumentere en offentliggjort, konsekvent anvendt navngivningspraksis. For klagere er den stærkeste indsigelse ikke, at navngivning generelt er urimelig, men at netop dette medie afveg fra sin egen linje.

De samme mediepraksisser gennemsyrrer sletningssagerne: i [narkosagen mod Folketidende](#) redegjorde mediet for en trappet praksis, hvorefter navn nævnes ved mindst et års ubetinget fængsel, og hvor afindeksering eller anonymisering først kommer på tale, når dommen ikke længere fremgår af straffeattesten.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 49](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom

31.10.2024

Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet	22.08.2024
Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024

§ 6 Skærpet varsomhed på sigtelsesstadiet og ved verserende anmodning om navneforbud

Uskylldsformodningen slår igennem i nævnets praksis som en skærpet varsomhed, jo tidligere i processen omtalen sker.

Den selvstændige presseetiske forpligtelse ved anmodning om navneforbud. Den principielt vigtigste nyere afgørelse er [kritikken af Nordjyske](#). Mediet identificerede den 3. februar 2025 en kendt nordjysk ejendomsudvikler i forbindelse med politiets ransagninger for moms- og skattesvig, selv om redaktionen var bekendt med, at klagerens advokat den 31. januar 2025 havde anmodet Retten i Aalborg om navneforbud. Retten nedlagde først forbud den 14. februar 2025. Flertallet lagde til grund, at medier har en **selvstændig presseetisk forpligtelse** til ikke at offentliggøre identificerende oplysninger, når de er bekendt med en anmodning om navneforbud i den strafferetlige sag. Uanset at klageren var en offentlig person, vejede hensynet til privatlivets fred tungere på grund af sagens tidlige stadie, og det fandtes ikke nødvendigt for den almene interesse at fremhæve hans fulde navn. Nævnet kritiserede tillige den manglende anonymisering, efter at retten faktisk havde nedlagt forbud, og pålagde efter [Medieansvarsloven § 49](#) offentliggørelse af kritikken. Et mindretal ville frifinde under henvisning til klagerens høje profil og sagens åbenlyse offentlige karakter.

Afgørelsen er presseetisk og ikke identisk med den strafferetlige vurdering efter [retsplejelovens § 31, stk. 1](#) – jf. afgrænsningen til [navneforbud](#) – men den viser, at god presseskik kan gå videre end forbuddets formelle rækkevidde.

Sprogbrug om ikke-dømte. Nævnet accepterer, at et medie tematiserer sigtelser med ord som "bedrageri", når det tydeligt fremgår, at der endnu ikke er faldet dom. I [ejendomsmæglersagen](#) var klageren faktisk sigtet for adskillige tilfælde af bedrageri, og det fremgik tydeligt af teksten, at hun ikke var dømt; der var derfor ikke grundlag for kritik. Tilsvarende i [sagen om pølsevognsbranden](#), hvor nævnet lagde vægt på omtalens væsentlige offentlige interesse og på, at mediet hurtigt rettede en potentielt misvisende overskrift, og i [omtalen af en buschauffør efter en dødsulykke](#), hvor overskriften "Chauffør risikerer fængsel" havde dækning i brødteksten.

Præcision i den processuelle terminologi. I [omtalen af en dansk-svensk partileder](#) og den parallelle sag mod [Viborg Stifts Folkeblad](#) fandt nævnet, at oversættelsen af svensk "misstänkt" til dansk "sigtet" var **unøjagtig**, og at det havde været hensigtsmæssigt med en mere præcis gengivelse af sagens stadie – men at fejlen ikke var tilstrækkelig væsentlig til kritik, fordi rettighederne ved status som "misstänkt" i høj grad svarer til en dansk sigtelse.

Forurettede og andre involverede. Skærpet hensyn gælder også ofre. I [kritikken af Kontrast](#) udtalte nævnet kritik for manglende forelæggelse og privatlivskrænkelser over for forurettede i en voldtægtssag – men ikke for anonymiseringen som sådan. I [dækningen af voldssagen mod en dørmænd](#) klagede den forurettede diskoteksgæst forgæves, og i [retsreportagen med omtale af en afdød](#) fandt nævnet heller ikke grundlag for kritik af identificeringen.

PRAKSIS

§ 7 Gamle sager, resocialisering og kravet om sletning, anonymisering eller afindeksering

Den største sagsgruppe angår ikke selve publiceringen, men afslag på at fjerne navnet fra et digitalt arkiv år senere. Prøvelsen sker efter punkt D.1 (før 2024: punkt B.8), og nævnet indleder næsten altid med samme forbehold: **muligheden for at kritisere et medie for ikke at imødekomme en anmodning bør som udgangspunkt kun anvendes, når oplysningerne er særligt belastende for den omtalte.**

Domfældelse for kriminalitet anses altid som følsom og som udgangspunkt særligt belastende. Alligevel falder afvejningen ganske overvejende ud til mediets fordel. De faktorer, der gentagne gange bærer resultatet, er:

- Forholdets grovhed og straffens længde
- Den forløbne tid siden dommen
- Om klageren var/er offentlig person eller indtog en fremtrædende stilling
- Om forholdet er begået i en betroet stilling eller i erhvervsmæssig sammenhæng
- Om klageren selv har holdt sagen i live i offentligheden
- Hvilke afhjælpende skridt mediet har taget (opdatering, afindeksering, navneændring)

Tidslinjen i praksis

Tid siden dom	Sag	Udfald
ca. 1 år	Chikanedom, Fyens Stiftstidende	Ingen kritik
godt 3 år	Grov voldtægt og frihedsberøvelse, Ekstra Bladet	Ingen kritik
godt 3 år	Efterlysning, hjemmerøveri, Newsbreak.dk	Ingen kritik
ca. 4½ år	Chikane mod offentligt ansatte, Fyens Stiftstidende	Ingen kritik
ca. 5½ år	"Tys-tys-kilden", Ekstra Bladet	Ingen kritik
7 år	Narko og våben, B.T.	Ingen kritik (afindeksering tilbudt)
ca. 8 år	14 års fængsel for narko, Folketidende	Ingen kritik
10 år	Præstens fængsling, Ekstra Bladet	Ingen kritik
14 år	Bandedriminalitet, Jyllands-Posten	Ingen kritik
16 år	Drabsforsøg begået af sygeplejerske, DR og NORDJYSKE	Kritik (flertal)

Den 14-årige bandesag illustrerer, hvor højt tærsklen ligger: uanset at der var gået 14 år, klageren levede lovlydigt med familie og job, og artiklen belastede hans børn, var domfældelse for banderelateret kriminalitet med tre års fængsel nok til, at afslaget ikke var i strid med god presseskik. Nævnet bemærkede samtidig, at det ikke kunne tage stilling til afindeksering, fordi klageren ikke specifikt havde anmodet mediet herom – **anmodningens præcise indhold afgrænser prøvelsen.**

I [B.T.-sagen fra 2025](#) formulerede nævnet resultatet sådan:

•

Pressenævnet finder imidlertid, at det ikke kan anses for en overtrædelse af god presseskik, at B. T. har afvist anmodningen om at anonymisere artiklen syv år efter dommens afsigelse. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på sagens karakter og alvor sammenholdt med den tid, der er gået.

Her indgik det tillige, at klageren havde ændret navn (hvilket mindsker risikoen for identifikation via det gamle navn), og at mediet havde indvilget i afindeksering.

Resocialiseringsargumentet slår sjældent igennem alene. Klagernes anbringender om jobsøgning, prøveløsladelse, hensynet til børn og social udstødelse anerkendes rutinemæssigt som reelle, men opvejes af sagens alvor. Det ses i narkosagerne mod [Jyllands-Posten](#) og [Fyens Stiftstidende](#) samt i mandatsvigssagerne mod [Dagbladet Holstebro-Struer](#) og [TV MIDTVEST](#), hvor klagerens rolle som betroet leder af en kommunal havn bar afgørelsen.

Selvvalgt offentlighed vender afvejningen imod klageren. I [præstesagen](#) lagde nævnet afgørende vægt på, at klageren selv havde inddraget sagen i sit senere virke, på sin hjemmeside og i henvendelser til Folketingets Retsudvalg.

At Google har afindekeret, forpligter ikke mediet. I [chikanesagen fra 2023](#) fastslog nævnet, at søgemaskinens afindeksering ikke i sig selv forpligter mediet til at anonymisere på sin egen platform. Tilsvarende er det ikke afgørende, at **andre medier** har imødekommet en tilsvarende anmodning – et argument klagerne fremfører i næsten alle sagerne, uden at det bærer resultatet.

Den modsatte pol udgøres af de to 16-års-sager fra 2021, hvor et flertal fandt, at der ikke var særlige grunde til, at oplysningerne fortsat skulle være tilgængelige ved søgning på klagerens tidligere navn. Flertallet lagde vægt på tidsforløbet på 16 år, at klageren ikke var en offentlig person, og at hun ikke indtog en fremtrædende stilling i samfundet. Mindretallet lagde omvendt vægt på kriminalitetens særdeles alvorlige karakter og på, at forbrydelsen var begået i offentlig tjeneste med permanent frakendelse af autorisation til følge.

LOV	Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Afslag på anonymisering af artikler om tidligere betroet ansats dom for mandatsvig		29.10.2025
	Pressenævnet · Afslag på anonymisering af artikler om højtstående embedsmands dom for mandatsvig		29.10.2025
	Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet		20.06.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser anmodning om anonymisering af artikler om omfattende narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Afslag på anmodning om anonymisering af artikel om grov narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet fastholder navns offentliggørelse i sag om omfattende chikane mod offentligt ansatte		01.12.2023
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning af digital efterlysning efter domfældelse		23.03.2023
	Pressenævnet · Afvisning af anonymisering af "tys-tys-kilden" i sag om systematisk overvågning af kendte		07.04.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag		03.11.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel		03.11.2021
	Pressenævnet · Afvisning af anonymisering af mand dømt for grov voldtægt og frihedsberøvelse		18.12.2020

Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	18.12.2020
Pressenævnet · Pressenævnet afviser sletning af 10 år gamle artikler om præsts fængsling og tjenestesag	20.11.2020
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

Praksisskiftet 2021-2022: afindekseringens tekniske virkning og genoptagelse

§ 8

Pressenævnet havde siden 2013 opereret med en **graduering** mellem tre indgreb af stigende styrke: afindeksering (mindst indgribende), anonymisering og afpublicering. På det grundlag udtalte nævnet den 3. november 2021 kritik af en række medier – bl.a. [DR](#) og [NORDJYSKE](#) – for ikke at afindekser 16 år gamle artikler om en sygeplejerske dømt for drabsforsøg mod en 88-årig patient.

Medierne, støttet af Danske Medier, anmodede herefter om genoptagelse med den begrundelse, at nævnet havde lagt en teknisk forkert forståelse til grund: afindeksering kan **ikke** målrettes et bestemt søgeord (fx et navn), men fjerner artiklen fra søgemaskinernes resultater på samtlige parametre – og svarer dermed reelt til en sletning fra det offentligt søgbare rum.

Den 12. marts 2022 imødekom nævnet genoptagelsesanmodningerne fra bl.a. [Fyens Stiftstidende](#), [NORDJYSKE](#), [Jyllands-Posten](#) og [Kristeligt Dagblad](#). Nævnet udtalte:

Pressenævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at de nye oplysninger om den tekniske virkning af en afindeksering kunne have været af betydning for sagens afgørelse i relation til den presseetiske vurdering.

Genoptagelsen skete efter [forretningsordenens § 14, stk. 1](#), hvorefter de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også træffer afgørelse om genoptagelse; formanden kan efter stk. 2 afvise en anmodning, når det er åbenbart, at den ikke bør imødekommes.

Betydningen for senere praksis er, at afindeksering nu behandles som et **reelt indgribende** skridt, der skal proportionalitetsafvejes – men samtidig som et anerkendt kompromis, når mediet selv tilbyder det. I [B.T.-sagen fra 2025](#) blev mediets tilbud om afindeksering udtrykkeligt tillagt vægt som en rimelig løsning, der begrænser synligheden uden at slette historikken. Samme model ses i [narkosagen mod Folketidende](#), hvor mediets trappede praksis knytter afindeksering til det tidspunkt, hvor dommen ikke længere fremgår af straffeattesten.

Genoptagelsesadgangen anvendes restriktivt over for klager. I [sagen om B.T.'s navngivning af en krisecenterdirektør](#) afviste nævnet genoptagelse, selv om anklagemyndigheden i juli 2024 havde opgivet sigtelsen efter [retsplejelovens § 721, stk. 1](#), og selv om andre medier havde anonymiseret hende.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	Retsplejeloven § 721, stk. 1
PRAKSIS			
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse efter opgivet sigtelse mod navngiven person		09.08.2025
	Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet		20.06.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet		22.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier		12.03.2022

Pressenævnet · Genoptagelse af sag om afindeksering af artikel om tidligere straffet sygeplejerske grundet tekniske usikkerheder	12.03.2022
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021

§ 9 Frifindelse, påtaleopgivelse og pligten til at følge sagen til dørs

De presseetiske retningslinjer foreskriver, at omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning – uanset om den ender med domfældelse eller frifindelse. Pressenævnet har præciseret, at **pligten også gælder, når den sigtede er anonymiseret i dækningen**, jf. [lækagesagen mod Jyllands-Posten](#).

Pligten er dog knyttet til, at den oprindelige omtale havde karakter af **retsreportage**. I samme sag fandt nævnet ikke pligt til opfølgning, fordi den oprindelige artikel var et fødselsdagsportræt af en departementschef, hvor henvisningen til politianmeldelsen af "en fjendtlig medarbejder" kun udgjorde en mindre, kontekstuel del.

Formen for opfølgning ligger inden for redigeringsretten. I [den parallelle sag mod DR](#) havde klageren krævet en selvstændig artikel på forsiden af netavisen. Nævnet fandt, at DR opfyldte forpligtelsen ved at indsætte kursiverede noter øverst i den oprindelige artikel om både påtaleopgivelsen og frifindelsen, og lagde vægt på, at opdateringerne var placeret tydeligt i begyndelsen af artiklen.

Opdatering kan afværge et sletningskrav. Mønstret går igen i sletningssagerne:

- I [sagen om efterlysningen på Frihedens Stemme](#) var klageren efterfølgende frifundet for røveri. Nævnet lagde vægt på, at mediet hurtigt indsatte en fremtrædende opdatering om frifindelsen og linkede til en ny artikel om udfaldet, og at der ikke var forløbet så lang tid, at afpublicering eller anonymisering var rimeligt.
- I [sagen om den bortviste direktør](#) havde politiet indstillet efterforskningen uden tiltale. TV 2 Øst indsatte en tydelig rød faktaboks øverst i artiklen; kombineret med klagerens fremtrædende rolle som direktør for et offentligt finansieret botilbud var afslaget på sletning ikke i strid med god presseskik.
- I [chikanedomssagen](#) blev det tillagt vægt, at mediet havde opdateret artiklerne med oplysning om, at straffen var halveret i landsretten.
- I [svindelsagen mod Ekstra Bladet](#) kunne politiets beslutning om at standse en efterforskning vedrørende et forhold i 2018 ikke føre til en anden vurdering af en artikel fra 2017. Nævnet lagde vægt på, at artiklen redegjorde for grundlaget for koblingen, og at klagerens afvisning af beskyldningerne var medtaget.

Praktisk regel: En påtaleopgivelse eller frifindelse forpligter mediet til at markere udfaldet tydeligt – men giver ikke i sig selv krav på afpublicering eller anonymisering, når mediet har opdateret artiklen loyalt.

LOV	Medieansvarsloven § 12	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør		26.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag		23.11.2022
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af pligten til at bringe opfølgende omtale efter frifindelse i lækagesag		18.05.2022
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om DR's opfølgning på straffesag efter frifindelse og påtaleopgivelse		18.05.2022

Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	26.08.2020
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

§ 10 Klagebehandling, frister og sanktioner ved Pressenævnet

Klagevej og frister. Efter [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) kan klager rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, i begge tilfælde inden 12 uger efter offentliggørelsen; mediets afgørelse kan indbringes for nævnet inden for yderligere 12 uger. For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal klagen efter [Medieansvarsloven § 34, stk. 3](#) **først** indgives til mediet selv. Fristen var oprindeligt 4 uger og blev forlænget til 12 uger ved ændringsloven af 28. december 2013 om **forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode** med virkning fra 1. januar 2014. Forarbejderne beskriver ændringen som en ren fristforlængelse begge steder i stk. 2 og stk. 3.

Fristoverskridelse fører til afvisning ved formandsbeslutning, jf. [Medieansvarsloven § 43, stk. 3](#) og [forretningsordenens § 6](#). I [chikanedomssagen](#) var klagen over artiklernes oprindelige indhold indgivet for sent, hvorfor nævnet **kun** kunne prøve afslaget på sletning/anonymisering. Det samme mønster ses i [logesagen mod Horsens Folkeblad](#). En anmodning om sletning starter derimod en ny frist, regnet fra mediets afslag – det er derfor punkt D.1-sporet, der holder gamle sager prøvelsesegnede.

At fristreglen ikke er absolut i praksis, viser [NORDJYSKE-sagen fra 2021](#), hvor nævnet valgte at realitetsbehandle en for sent indgivet klage på grund af sagens principielle karakter og sammenhæng med en række parallelle sager.

Sagens oplysning. Efter [forretningsordenens § 8](#) indhenter nævnet en skriftlig udtalelse fra mediet, kan kræve kopi af det offentliggjorte materiale udleveret og kan indkalde til mundtlig forhandling. Svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen afgøres på det foreliggende grundlag. Bevisførelse i egentlig forstand finder ikke sted – det er baggrunden for, at nævnet i hælerisagen afstod fra at afgøre en bestridt talstørrelse.

Afgørelsesform og dissens. Efter [forretningsordenens § 12](#) træffes afgørelsen ved begrundet kendelse efter stemmeflerhed, med formandens stemme som udslagsgivende ved stemmelighed, og dissenser skal anføres med navns nævnelse. Identifikationssagerne er netop et område med hyppige dissenser: 16-års-afindekseringssagerne og [Nordjyske-sagen fra 2026](#) blev alle afgjort med mindretal.

Sanktion. Nævnets eneste reaktion er kritik kombineret med et pålæg efter [Medieansvarsloven § 49](#) om, at redaktøren snarest muligt offentliggør kendelsen uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges. I [behandlingsdomssagen](#) blev pålægget udmøntet detaljeret: selvstændig digital artikel prioriteret på forsiden i mindst et døgn, foran betalingsmur, samt trykt offentliggørelse. Omvendt undlod nævnet i [DR-sagen fra 2021](#) at pålægge offentliggørelse, fordi klageren ikke ønskede kendelsen bragt – offentliggørelse ville netop have genaktualiseret navnet.

Nævnet kan derimod **ikke** pålægge sletning, anonymisering eller afindeksering som eksigibel forpligtelse; afgørelsen fastslår alene, om afslaget var i strid med god presseskik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand		
			03.03.2026

Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	24.01.2025
Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	31.10.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	22.06.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	03.11.2021
Pressenævnet · Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	21.12.2019

Sammenhængen med domstolspraksis: navneforbud, § 264 d og

§ 11 tortgodtgørelse

Pressenævnets presseetiske prøvelse løber parallelt med tre strafferetlige og erstatningsretlige spor, som domstolene afgør. Det er vigtigt at holde sporene adskilt: nævnets kritik er ikke en dom, og en frifindelse ved domstolene udelukker ikke presseetisk kritik – og omvendt.

1. Navneforbud efter retsplejelovent. Det tydeligste eksempel på sammenløbet er sagen om to artikler i et lolland-falstersk dagblad. Byretten behandlede i [SS-5617/2022-NYK](#) tiltalen mod journalisten, og af sagsfremstillingen fremgår udtrykkeligt, at Pressenævnet havde kritiseret de samme artikler. [Østre Landsret idømte i S-450-23](#) journalisten en bøde, og [Højesteret stadfæstede den 21. april 2026 med 4 stemmer mod 1](#) en bøde på 10.000 kr. Oplysninger om den beskyttedes alder, køn, ansættelsessted i kommunens forvaltning og navnet på hans sektionschef var tilstrækkelige til identifikation uden for en helt snæver kreds efter [retsplejelovens § 31, stk. 1](#), og håndhævelsen var forenelig med EMRK artikel 10.

Det er værd at notere, at domstolenes identifikationstest ("uden for en helt snæver kreds") og Pressenævnets test ("medmindre man i forvejen havde kendskab til") ikke er identiske: nævnet frifinder rutinemæssigt for kombinationer af alder, køn, erhverv og bynavn, som i navneforbudssammenhæng kan være strafbare. Se også [Københavns Byrets dom af 21. maj 2026](#), hvor to journalister og en chefredaktør blev idømt bøder på 25.000 og 50.000 kr., selv om de forud havde indhentet vejledning fra en presseadvokat og fra dommeren. Området er nærmere behandlet under [navneforbud](#).

2. Privatlivskrænkelser efter straffelovens § 264 d. Domstolene afvejer her ytringsfrihed mod privatliv efter EMD's kriterier. I [Højesterets dom af 23. februar 2024](#) blev en blogger frifundet for offentliggørelse af et billede af en afdød terroroffer, og [Retten i Odense frifandt den 30. april 2025 en redaktør og en journalist](#) for § 264 d i en dokumentar med skjulte optagelser, idet straf ville udgøre et uforholdsmæssigt indgreb i ytringsfriheden. Tærsklen for **strafansvar** ligger dermed markant højere end tærsklen for presseetisk kritik.

3. Tortgodtgørelse ved uberettiget identifikation. Her har domstolene den sanktion, nævnet mangler. [Vestre Landsrets dom i S-1155-00](#) angik tortgodtgørelse til to personer, der fejlagtigt blev identificeret som mistænkte i et tv-indslag. Omvendt viser [Højesterets dom af 24. januar 2022](#) om efterladtes tortgodtgørelse ved medieomtale af et selvmord – hvor [Vestre Landsret havde frifundet](#) – at kravene til krænkelser art og grovhed er høje.

Konklusion om samspillet: Pressenævnet er i praksis den eneste realistiske vej for den, der er blevet identificeret i en kriminalsag, men prøvelsen er begrænset til god presseskik og sanktionen til offentliggjort kritik. Ønskes erstatning eller straf, må sagen føres ved domstolene efter et andet og strengere målestok.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Retsplejeloven § 31, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Navneforbud og ytringsfrihed: Journalist idømt 10.000 kr. bøde for identificerende avisartikler om straffesag 21.04.2026 Højesteret · Frifindelse i Højesteret for offentliggørelse af billede af afdød terroroffer på blog 23.02.2024 Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022 Landsretten · Landsret idømmer journalist bøde for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt misbrug 21.05.2025 Landsretten · Erstatning for tort efter uberettiget identifikation i tv-indslag 23.08.2000 Byretten · Journalister og chefredaktør dømt for overtrædelse af navneforbud i sag om velfærdssvindel 21.05.2026 Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 30.04.2025 Byretten · Journalist tiltalt for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt magtmisbrug 20.01.2023		

§ 12 Sammenfatning: den praktiske checkliste

Pressenævnets praksis om identifikation i kriminalsager kan sammenfattes i seks led, der i praksis afgør sagerne:

- Er klageren overhovedet identificeret af mediet selv?** Alder, køn, bopælsby og erhverv er som udgangspunkt ikke identificerende, medmindre kredsen af mulige personer er meget lille. Kun mediets egne oplysninger indgår i vurderingen; forhåndskendskab og tredjemands deling er uden betydning.
- Foreligger der en almen interesse i navnet?** Nævnet lægger til grund, at omtale af straffesager generelt har offentlig interesse, men punkt C.6 kræver en *konkret* begrundelse for netop navngivningen. Sagens grovhed, straffens længde, en fremtrædende eller særligt betroet stilling og en sammenhæng mellem forholdet og stillingen er de tungeste momenter.
- Har mediet fulgt sin egen faste, saglige linje?** Dette er blevet det centrale kriterium. Følges linjen – typisk en tærskel som mindst et års ubetinget fængsel efter dom i første instans – udtales ikke kritik; brydes den, udtales kritik, også når afvigelsen skyldes en fejl, jf. [behandlingsdomssagen](#).
- Hvor tidligt i processen sker omtalen?** Jo tidligere, jo skarpere afvejning. Er mediet bekendt med en anmodning om navneforbud, gælder en selvstændig presseetisk pligt til at afholde sig fra identificerende omtale, jf. [Nordjyske-sagen](#).
- Er sagen fulgt til dørs?** En omtalt straffesag skal følges op med sagens afslutning, også ved anonymiseret omtale, men formen – typisk en tydelig opdatering øverst i den oprindelige artikel – ligger inden for redigeringsretten.
- Hvor lang tid er der gået, og hvor grov var sagen?** Resocialiseringshensynet er anerkendt, men vejer i praksis først tungt efter meget lang tid og kun for personer uden fremtrædende stilling. Praksis viser afslag godkendt helt op til 14 år ved banderelateret kriminalitet, mens kritik først indtrådte efter 16 år over for en ikke-offentlig person. Efter genoptagelsessagerne i 2022 behandles afindeksering som et reelt indgribende skridt, men accepteres samtidig som et rimeligt kompromis, når mediet selv tilbyder det.

Samlet tegner praksis et billede af et nævn, der udøver **rimelighedskontrol snarere end fuld prøvelse**: nævnet efterprøver ikke, om identifikationen var journalistisk nødvendig, men om mediets skøn holdt sig inden for en saglig og konsekvent linje, og om afvejningen mellem den almene interesse og den enkeltes beskyttelse ikke er åbenbart forrykket.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS		

Pressenævnet · Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand	03.03.2026
Pressenævnet · Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet	20.06.2025
Pressenævnet · Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	31.10.2024
Pressenævnet · Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	20.08.2024
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	03.11.2021
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	18.12.2020

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 1		Medieansvarsloven § 34	stk. 1
Medieansvarsloven § 43	stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
Retsplejeloven § 31	stk. 1	Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

52 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

21.04.2026	Navneforbud og ytringsfrihed: Journalist idømt 10.000 kr. bøde for identificerende avisartikler om straffesag	10678-12663
23.02.2024	Frifindelse i Højesteret for offentliggørelse af billede af afdød terroroffer på blog	92/2023
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

2

21.05.2025	Landsret idømmer journalist bøde for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt misbrug	S-450-23
23.08.2000	Erstatning for tort efter uberettiget identifikation i tv-indslag	S-1155-00

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

3

21.05.2026	Journalister og chefredaktør dømt for overtrædelse af navneforbud i sag om velfærdssvindel	10882-13992
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
20.01.2023	Journalist tiltalt for overtrædelse af navneforbud i sag om kommunalt magtmisbrug	10113-11863

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

43

03.03.2026	Navneforbud og god presseskik: Kritik af Nordjyske for identifikation af sigtet erhvervsmand	W20260928825
------------	--	--------------

20.02.2026	Pressenævnet frikender medie for identifikation i sag om bedrageri med luksusure	W20260926825
13.12.2025	Afvisning af klage fra borger over dækning af politianmeldelse mod kommunalpolitiker	W20251023525
29.10.2025	Afslag på anonymisering af artikler om tidligere betroet ansats dom for mandatsvig	W20251005325
29.10.2025	Afslag på anonymisering af artikler om højtstående embedsmands dom for mandatsvig	W20251005425
09.08.2025	Pressenævnet afviser genoptagelse efter opgivet sigtelse mod navngiven person	2021-80-0766
20.06.2025	Afvisning af krav om anonymisering i syv år gammel artikel om alvorlig narkokriminalitet	W20250952825
20.06.2025	Pressenævnet frifinder medie for dækning af sigtelse efter pølsevognsbrand	W20250953225
28.05.2025	Pressenævnet afviser klage over navngivning af svindeltalt erhvervsmand i landsdækkende avis	W20250944725
24.01.2025	Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning og afindeksering af medlemsoplysninger i artikel om lokal loge	
31.10.2024	Sjællandske Nyheder kritiseret for at offentliggøre navn i sag om behandlingsdom	
24.09.2024	Pressenævnet frifinder medie for identifikation af afdød person i retsreportage	
20.09.2024	Pressenævnets vurdering af identitetsbeskyttelse og balance i retsreportage om voldssag	
22.08.2024	Afslag på sletning og anonymisering af artikel om 14 års fængselsstraf for narkokriminalitet	
22.08.2024	Afslag på anmodning om anonymisering af artikel om grov narkokriminalitet	
22.08.2024	Pressenævnet afviser anmodning om anonymisering af artikler om omfattende narkokriminalitet	
20.08.2024	Identificering af tidligere generalkonsul i sag om omfattende narkosmugling var berettiget	
22.06.2024	Pressenævnet udtaler ikke kritik af Sjællandske Nyheder for retsreportage om hæleri	
07.05.2024	Pressenævnet frifinder medie for kritik i dækning af voldssag mod dørmænd	
01.12.2023	Pressenævnet fastholder navns offentliggørelse i sag om omfattende chikane mod offentligt ansatte	
26.10.2023	Pressenævnet afviser krav om sletning og anonymisering af artikel om bortvist direktør	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
02.05.2023	Pressenævnet godkender identifikation af våbenmekaniker i dokumentar om ulovlig våbenhandel	2022-80-0931
29.04.2023	Pressenævnet kritiserer Licitationen for manglende forelæggelse af oplysninger om straffedom	2022-80-0935

23.03.2023	Pressenævnets vurdering af anmodning om sletning af digital efterlysning efter domfældelse	2022-80-0925
23.11.2022	Pressenævnet afviser klage over manglende sletning af artikel efter frifindelse i straffesag	2022-80-0885
18.05.2022	Pressenævnets vurdering af pligten til at bringe opfølgende omtale efter frifindelse i lækagesag	2022-80-0807
18.05.2022	Pressenævnets afgørelse om DR's opfølgning på straffesag efter frifindelse og påtaleopgivelse	2022-80-0811
07.04.2022	Afvisning af anonymisering af "tys-tys-kilden" i sag om systematisk overvågning af kendte	2022-80-0814
12.03.2022	Genoptagelse af sag om afindeksering af artikel om tidligere straffet sygeplejerske grundet tekniske usikkerheder	2022-80-0787
12.03.2022	Pressenævnet genoptager sag om afindeksering efter nye tekniske oplysninger fra Danske Medier	2022-80-0792
24.11.2021	Pressenævnet afviser klage over navngivning og dækning af straffesag mod psykolog	2021-80-0711
03.11.2021	Pressenævnet udtaler kritik af medie for manglende afindeksering af 16 år gammel kriminalartikel	2021-80-0667
03.11.2021	Pressenævnet udtaler kritik af DR for manglende afindeksering af 16 år gammel artikel om alvorlig straffesag	2021-80-0670
18.12.2020	Pressenævnets vurdering af anmodning om anonymisering i 14 år gammel sag om bandekriminalitet	2020-80-0524
18.12.2020	Afvisning af anonymisering af mand dømt for grov voldtægt og frihedsberøvelse	2020-80-0542
20.11.2020	Pressenævnet afviser sletning af 10 år gamle artikler om præsts fængsling og tjenestesag	2020-80-0505
26.08.2020	Pressenævnets afgørelse om sletning og afindeksering af artikel vedrørende svindelanklager	2020-80-0458
21.12.2019	Afslag på anmodning om sletning og anonymisering af artikler om chikanedom mod offentligt ansatte	2019-80-0336
17.09.2019	Pressenævnet frifinder Folketidende i sag om berigtigelse og identifikation af sigtet	2019-80-0313
02.07.2019	Pressenævnet afviser klage over artikel om drabssigtet grundet manglende retlig interesse	2019-80-0345
26.06.2019	Pressenævnets vurdering af krav om anonymisering i digitale nyhedsarkiver efter straffedom	2019-80-0262
25.06.2019	Pressenævnet afviser klage over identifikation og dækning af sag mod ejendomsægler	2018-80-0223

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.12.2024	Fortolkningsstrid om p-skive og licenskrav uden for tidsbegrænsede perioder i Valby	park-11276
------------	---	------------

FORARBEJDE **Betænkninger**

1 reference

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet
